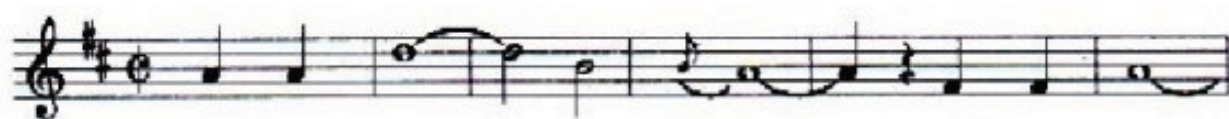

Ô! Mê ly

Văn Phụng - Văn Khôi

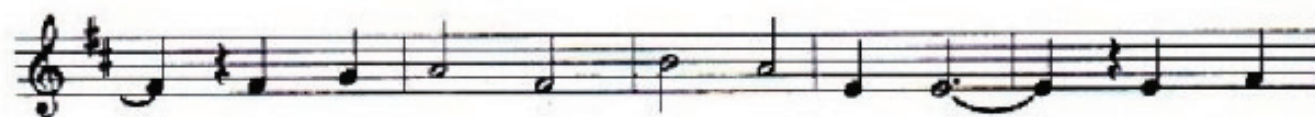
Ô! Mê ly! Mê ly! Ô! Mê ly!

Mê ly đời ta. Ô! Mê ly! Đời sống với

cây đàn. Tinh tít tang dạo phím rồi ca vang.

Chiều êm êm nhìn phía xa mây về Giục lòng

ta dạo khúc ca với đàn. Một chiều mưa ta hát vang

mưa rơi! Rồi cùng ta mưa đáp: Cho tươi đời Một ngày

nắng ta hát vang: Nắng tươi! Đàn cầm tay say sưa

hát là nguồn vui Gió sớm đã về cùng tiếng hát tiếng

cười thấp thoáng bóng người ngoài đám lúa cắt lời. Thấy tiếng hát

cười là gió ồm đến mời: Người ơi đàn đi! Ó! Mè

ly! Mè ly! Ó! Mè ly! Mè ly đời

ta. Đứng giữa cánh đồng nhìn ánh nắng phớt hồng, có tiếng hát

chàng từ đám lúa lướt về Thoáng thấy tiếng nàng và thoáng có tiếng

cười, đàn ta hòa vang. Ó! Mè ly! ta duyên!

Ó! Mè ly! Khúc ca triển miên Ó! Mè ly đời